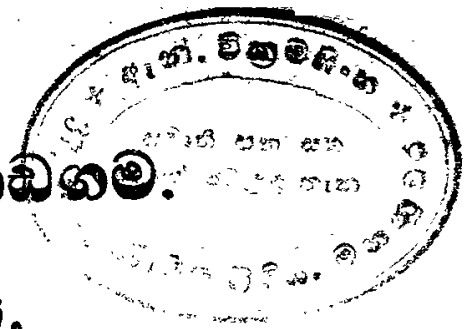

ලියනෝරු නාමිගම.

මූලාරම්භය.

- 1 සකලලොව සුවසතුන්වෙත පාලනමේන්සිතින් පතාපෙරු
මත් එසිව් අසන්නය පසුකො වා
තුසිතපුරකැප නොමිත් වීද අදව අයදුමෙන් මෙමනුලොව
සිසැව් නම් දරා බිහිව සිංහනදකො වා
සපිරි පුත්සද ලෙසින් නිසි වයස පසුවමින් යසෝදරකුමා
රිය සරනකර දරැසැපත් ලැබූපසු කලකිරි ගිහියෙ වා
දසමරැන් බිත්දමින් දසපාරම් බලෙන්බුදු වූ අපමුහිතුමින්
දෙසුදහම සකරැවත් කළදිනමි නැමි වී වා
- 2 මැල්කෝරු නමිනගර සීමොන් දෙරනිපුරලත් පෙමැහිපුත්
කුමරැ සිපසනා දකඑන්ව ගොස්ම නා
මැල්කින් එපුරමර විස්තාර කරගිනසෙ ගියසදේ උයනෙ
උත් හිටු කදිති රැසිරැ දහ මන පාල බිදිමි නා
දන්තසද සුරත්තනවත් රැසිරැ මිලිතාරද ගුමන්තලයෙන්
යකෙක් අරන්ගියෙ පිනපිනා
දන් මගේ නැණ පමනගෙන් එවිසිතුරැ කියමි දෙස්
අතත් පඩිදනත් රෙස්නොවෙන් කුළුති නා
- 3 පුත්ස පුරවර පමර රත්ලියගෙ රැසිරැදරැ සිසිලියානම්
කපටි වෙසගනක් විසුවෙ නා
මන්ත්රබලගෙන් යකුත් ගෙන්නමින් සුරතෙ ඇති රත්
මුදුවෙ බිත්දනය කරගෙ නා
ගන්දේසෙත් යනෙන කුමරැවත් ගෙන්වමින් දුදකෙල
පරදවා මැල්මැබ ගනිමි නා
දන්තසද වූ පුවත් මෙමා දත් පමනගෙන් වනමි දත්
ගිබසිත් දෙස් අතත් ගැත්රකින් සදකල් කුළුති න

පොතේ සින්ද්දමි.

තන තන තත්ත තාන තාන

දසමරැබිත්දමින්පැවු විසගෝරමාරසෙන්පැරසු, අහදියබෝ
මුලදි බුදු වූ සුගතින නමෝ නමා.

දෙසු දහමින් මො ඡත්තර සැදුව, අවආරි පුද්ගල සංඝරැව, සිතු
බැස්සෙන් නිරතුරැව සිතිකර නමෝනමා.

සිරිපිරි මැල්කෝරු නගර, නෙහර සීමොන් කරපමර, පෙම
කර උත් ඒ ඡත්කුමරැ හිටුනන්දනිව ආලෙන්.

සිදුරුනදේ මවදත්පමන, සහ මහුගේ නැගතිවවුමින, සිසිලියා
නම් රැපත් තරැන, වෙසගන ගැනකියමි

මෙහි නෙකදෙස් ඇතිවූත් නොනෙක, සවිමුරැගැත්වු මා
රකිනලෙස නිතර අයදිනමි බැතින, නිසරණ වැද පින්දි.

**බහුමුඛ කෝලමාව
පොතේ විරුද්ධව.**

ග හේ සැම වැරහැලි ඇඳ අයාකවනරිදක්නවිලසි	තා
තෙහේ රතු වැඩමින් බිහිකර පිහිපමැන දෙබව	තා
කැහේ යනාහුරා සුරපාන කරදර තෙරවාන	තා
සි හේ ලෙද බහුමුඛකෝලමා රහසබව නික්මු	තා

පොතේ සිත්දුව.

තාන තාන තම දෙන නා

කේස පැසි වළුරෙක්සේ, මුගෙ වාසෙ නිතර, පිළිකනු අගු අස්සේ, දූෂ මුව රැකගෙක්සේ, නිති පහස, විදින්නවමසි සිතුරා සේ දන්විය මු පෙන්නන්නේ; රුමන්සි සොයා, තැන තැන ඇවි දින්නේ, කනක නැකුම් කුසසින්නේ, අහනුන්ව නුර, බස් බො කොමි කිහින්නේ, ගසේ කොරල ගත්තවටු, මුගෙ කැහේ දුටුම, කවිරුත් නොව කිව්ව, සිහේ, බොහොම උතුරුවටු, වෙරි මසේ තවසි, කරමින් පාටුවටු, දෝලවදන් නිති කිමේන්, මන මල කමේන්, අහනුන්ව සිනාසෙත්, පානනැටුන් හෙසියාසින් බැව්වාව පෙනෙයි, කාටත්, එස සැබවින්

කියා නවන සිත්දුව.

තත්තා තතා තත

මේලලවෙලා සිරියොත් වරදි, මේ ලෙල්ලන් නොවෙතිබුනේ පෙරදි, අල්ලාගත්බ දිව් මුලදි, තරිමල්ලොවමේ උත්තාවැරදි, බාල වසසසොද කාලෙමිසේ, දන්, සිලෙරුකුම් බැරවාමිවමේ; රු ලෙ උමි දකිනොත් සේමමේ, කුල, දල දෙනව මිව උමලාමේ, පාව සුදිත් නිබුනත් මේ කෙසා, විසිපහටත් අඩුසි වරැසෙන දෙල සා,මේව ඒ සුදුහුනුගාසු නිසාසුදු පාවඋනසි මගෙමෙවෙනිකෙසා, වන්ඩි කමව මුම බොහො ගපතා, පුප්පත්බ නොසින් ලෙ ඇව බිදනා, තත්බ අදින්නව බොහො තිබෙනා, මන, දෙත්බ ලියෙක් කැත්තේ බිබිනා.

සිමොන් රජුව සහ මැතිව

පොතේ විරුද්ධව.

දෙ ර න්	කම්පිත නාද සිඟුම්පා සුසාව බරතීන් සැ	දි
ලෙලෙන	රත්දජ පෙලින් සුසාදි සෙත් පිරිවර පසගතුරු තදදිදි	
හෙලෙන	වාමර පවන්දෙ තමන් මැතිසමිග වතුරංගසෙත්සැ	දි
ත ර න්	සිමොන් වඩිති පුරවරේ විස්සාර දකින්නව සිත්බැදි	
	රජවමේ, පුරවරේ වඩිනා පසද පවසනු මුත්ති	

රජ සහ මැති සිත්දුව.

තත්තත තත තතත තතත

(ර) තත්දරා සිරිසාර පවර බැල්සෝරතන් මේමපුර, කිනු අඩුකු කිසනු පෙමැති. මන්මුති මට නොසතා. (ම) ලත් බිබෙ

මිනිසිරිලා, යටහත්වූ මෙපුර වැසියෝ සැවොම, කෙත් වතු සරා
 සාරයකර; දෙත් අංඛද්ද යෙහෙතා. (ර) තිත්තණ්ණ සුදුසුකන් පර
 සිදු, වික්මැති සුඛකරම් පුරුදු, දක්ෂවුනෙන් නොපමණ මෙහි ඇත්
 දෙද මැති පවසන් (මැ) තෙත්බලැති ඔබගෙ කිරුල, නැප්ක
 රහතට කිසිකල, නැ සමනෙන් මේ දියතුල, ඒ ගැන සැක නො
 වේහු. (ර) මෙන්මුනි මගෙ අසනු පෙමැති, සුන්දර මිනිසිරිලා අ
 ගිනි, ප්‍රැන්තේලියෝ කුමරු, නොමදන්තෙය සිප්සතරු (මැ)ගමිති
 ර සිප්සතර නොදන, උත්තොත් ගොභිරට නොගොබිත, ඉන් ම
 ගෙ පුතු සමග රජ; ගුරෙකු වෙතට යමු. (ර) මනසර සිප්
 සතර සසුර, නැතනැවියෙන් දුටු පරතෙර-වසන රජ ගුරෙකු
 සොයා, කැඳවා එකු මන්ත්‍රි. (මැ) දුන් අතලෙස නිරිදුන් මම, තන්
 දරා රජගුරෙකු වහමි කැන්දගන එමි කිසි සැක, නම් ඒ ගැන
 නොවේහු.

මැති කියායන සිදුව.

(වාතය) මෙතෙකල ඒ

සිරිත්පිරිමේ පුර සාර, බෝබලසිරිත් ඒ රජුගේ කුමරු, මගේ
 කුමරු සහ බොහෝ මිත්‍රා, සෙල්ලමගෙන් පසුවෙන්තෙ නිරන්
 තර=ඉන් නිරිදුන් සිතවියකරදරු නමින් ගරා ඒ රජින්ද, මාව
 එකැන්ද, වියමිතනන්ද, පුරේවිස්සාර අසා මෙසද, රජගුරෙක්
 කැඳවාගන එක්තට, රජතුමා අනදන්තෙය මෙමට, නෙසිප්
 සතදත් පරසින්ද, ඒ අදුරින්ද, වෙන්ති ගොසින් නිරිදු=විසින්
 අන දුන්තලෙස පසිදු, යාමවෙමි, බැල්සින් පුර ඒ සොද; රජ
 ගුරැන් කැඳවා එතෙස් අද, මගේ ප්‍රේමවන්තාවූ පුත්‍රා සහ රජ
 පුත්‍රා සිප් දනගත් එවරු මිනිසිරිලැන් පලදි නොකැර; ඒ නිරි
 දුන් හට මාගෙපුතා මැති, විසැපතින් බොහෝ කාලෙයවසි නිති

මැතිකුමරු සහ රජ කුමරුව

පොතේ විරුද්ධ.

මෙපුරවර පවර සීමොන් කරතලත් පෙමැති නන්ද	නා
අබරනින් පැලඳ ගත අනගස් රු සිරිත් පුර	නා
මිතුරැව් වසස මැති කුමරු සමගින් දේදිත කතන කරමින්ම නා	
අදරසෙන් ක්‍රියාවට ගෙනපිනිස බොලඳකුමරැන් දෙදෙන සිත්මුනා	

කියා යන නගී සින්දුව.

(වාතය; රංජිතනේ)

(ර. කු) සුගුන මගේ මිතුරුනති අසබහ, මෙසද එකර
 ප්‍රමා දෙනන එකපන ලෙසින් වැසඳුද=යක්කලත් වෙන්වෙන්ට
 වෙවිද. (මැ.කු.) නිබද පෙමින්=ඉදලා, එකපනලෙස= කෙලෙසද
 වෙන්වෙන්තේ, මවුන් නැති අපි දෙන්න එකසුරු පෙමින් නිසී
 රකිනේය. සවිමුරු (ර. කු.) රේඡු පියා= මෙමගේ නිසි වියසෙදි=

දුග්‍ර භිෂිකිරුලා + භිශානොව මිඬ දුනොත් අත්තර මගේ භි. කි
ලෙස නබිමි දුමිතුර (භි. කු) වැලඳ පෙමි = අදහින් පිය මහරජ
කිබඳම සැපදෙන නේ x තො සිටිමින් මිතුරෙ බබලම, අනේ වඩ
වත කිරුලෙ කිමිකම: (ර. කු) ආලවාඩු = මිපියා අප හව රොස,
වේද නොදන්නන් මෙමි + සෙල්ලමින් අපි ඉන්න නිරතුරු,
ලෙල්ලමින් සිදුවේද මිමිතුරු. (ම. කු) අතිකරුම් සිටියොත්
පියවෙන නිති, රොසවෙන බව හතිරු x දයාවාඩු ඒ පියා අනංගස
සැමාකාරෙන් වසම නොවදෙස (ර. කු) මත් පිතතා = මිතුරු
තනි දුන් අපි, අදන්න නොවී මෙනෙස් x පන්ද හිබා කරනලෙස
සිත, බැන්දිකිබෙ එදයනව නොනැවත. (භි. කු) සබඳ මගේ
පැවසු ලෙස මෙන් නිති, රොන් තුටුවෙමි එහානා + ලමෝ සමයින්
එකතුම් අපි, සැමා සෙල්ලම් කරමු නොවී කිපි.

රජ කුමරු මව්ගෙන්.

၇၆၆။ ဗုဒ္ဓိစေတနာ၌ နေထိုင်သော ဗုဒ္ဓိစေတနာ ပဉ္စက ဖြစ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓိစေတနာ
ဗုဒ္ဓိစေတနာ ပဉ္စက ဖြစ်ပါသည်။

తెలుగువీరయ్య దురభ్యురాలి

අපගේ විරූප.

සකල සැපයින් සපිරි එබැඳින් පුරවරේ වැජඹේ 20
 විපුල බල තැණ තැවින් මහරු සිප්සතර සැම පරතරව සපැමනා
 තිමිල ගුහයෙන් පසිඳු මොන්ටියෝ මහත් ආනන්දෙ 21
 තරන සීමොන් අනව යනපිණිස මැතිසමග සිප් සැලෙන්නින් 22

రాచబుర, పిమ్మిది.

විෂය. (බ්‍රිමිකුලයෝතු)

සිප්පතර සමුද්ධරෙත් එතරවී, නැණවිත්, ගරු වික්‍රමවු මෙන්
 පියෝ ඉන්නේයුත් රුජගුරුවරයාය මේ, සාරවු සිප්පුහු කෙරුමට
 මාසෙ සමනෙත් නැත්තෙ මිහිපිට, තත් පසිදු සිරියෙන් පුරි
 රුජගොතිරෙන්, කුමරුත් එවා, තිලිතත් දෙමිත්පිය, ඉන් න,
 සිප් ඉගනීමෙන්: පෝතිවිසිවියරතද මනහර කරගියද මේ පුද
 කරනෙමි, ගම්බිරෙන් පරසින්ද වික්‍රම කුමරුත්, ගෙනඑත්: න
 බොහොදන, දෙත්තන තුබි තුනි; ඉන්නෙ මම නිති දාලෙන්=දන
 වෙන් සැමදෙනාතට මේ පියාමත් රැකබලමි නිතරම=දුන්
 මේදින මේ යන්නෙපුර බැල්සොරා කැඳවන්නෙ නිමි නොමිත්
 ගෙමිමි නිරිදුත් එසිමොත් පවරු බාරදුන්නොත් කුමරු මේ
 මිට නැර සිප්පත කරමි එතරට,

ගුරු—රජවි භාල විරිද්ධ.

කුමාර පරසිද්ධ බැලසොරාපුර=පිත්තිරියෙන් අග පත්වෙමි. ක,
 තන්දරු මිනිකිරුලට යවනත් වැසි-යන්තට කප්තරයෙන් වසන
 පිත්තරු තිරිද්ධි අගමැති යමිත්, ගෙණුනු කාරක මා දෙදින
 මම බැලියෙන් අයදින්නෙමි ඒකම, දෙත් විසද අනුකූලයෙ කා
 රජගුරු වවනේ- මෙමා ගෙන්නු කම පවසනු මැනවි මහරජනති

රජ-ගුරුව කවිය.

ම න් පෙමින් වසන නිති හුන්දු මගෙ පුත් කුම	ර
ම න් ත්‍රි පුතනුත් සමග කැඳවගෙන ගොස් එපු	ර
ත න් දුරු තෙසිස් සහරෙත් දෙදෙන එතරක	ර
ද න් නොතින් එගැන තුටු පසුරු දෙමි නොවින	ර

—————(8)—————

රජවවනේ—කුමාරසින් ගෙන්වනතුරු ගිමිත්තරිනු ගුරුතුමාකති
 දසයාව වවනේ-- නොප ගොස් කුමාරසින් දෙදෙන කැන්ද
 එනු දසසිති.

දසයා කියායන සිංදුව.

විතය- (මෙපුර කරතුමා)

මෙ පුර නිරිද්ධ දත් අතලෙස කුමරු ගොයන මෙන්—හපුර
 සිතින යාමකරමි මෙමම කඩසිරිත් සැනනු සමග මැතිද් තුම
 ගෙ කරන කුමරුවන්, මිතුරුකමින් කාලයතන කරණබව දනින්
 දෙත්ත කුමරුවන් එකපත මෙන්ම මෙන්තොවි, ඉන්න එව්ව
 දත්ත බැවින්, සෙවුම බැරිතොවෙ, පේළු කුමරු පන්දු ක්‍රිඩා
 කරන ඉඩමවා දත් යමි එහි ඉන්නාව්ව දනෙය මෙමව්.

දසයා කවිය.

ග න් සිර කැන උදුල පන්සැරගෙ රු සිරි	ත්
ලත් කා ර කිරුල ගිමි සමි කුමරුවති උතු	ම
පිත්තරු මබගෙ පිස කරන අතලෙස මෙද	ත්
මම වහම ආමි පද පංකජය කමි දිනෙ	ම

දසවවනේ— පියනිරිද්ධ අතලෙස රන්වනින්මෙනු සමිකුමරුවති

රජකුමරු මැතිකුමරු දසයා කර්තය

(තමන් පසිද.)

රකු—පේළු මපිස බුට්පාලා, කැඳවන්නෙ කිමද කමිමෙකලා
 මාසිතනන්සියවීමෙන් කැවෙන්නෙය= මපියා මාවෙන බෝපෙමින්

රත්නමුත් සිත යම් බිසෝන්, නොනැලහ පෙම්කෙල නමුත් පිය වෙතා යන්නට ඉතා සැකවිය. (මැ.කු) දුත එවා කර කඩිනන් කැඳවීම කිමිද නොමදනෙ දන්, කැත්වන බ්‍රිපති - වෙන් දවස ර තීති, ඉන්න අගමැති මගෙ පියා, දෙන්න අපනට බොහො දයා උත්තනොත් රජමැදුරේ මගෙපිය, වෙන්තෙ නැත කිසිදෙසක්, නැත බිය. (ර.කු) දන්නන් නම් දුත මෙවගා පවසන්න මෙතුමු මව නොසනා, මාපිය දුනරෙස, විකැඳවන්නෙද බොලඳ වදනින් සිපලගේ වැලඳුරන් මව්බිස මගේ, උත්තනම් මංග පෙමැති මව සද, යම් දෙසක් පැමිණෙන්නෙ කෙලෙසද.

(ද) කිමිද කරන නොමදන්නේ— අනව්‍රස ආවෙ සොයමින්හේ, දන් අනලෙස නොස. දන් මම ආවා මග=කුළුණු ගුන මුහුණින් සර- තිරිඳු උත්තෙය මෙවර, ඉතා අදරින් වයන බබෙ පිය වෙතා යන්නට වෙන්තෙ ඇයි බිය. (මැ.කු) නොහනු සිතට බිය කිසියම් පිය මැතිඳු සමග සිත සතු වින්. කතනය කරමින් වැස ඉන්නබව දන් පෙනෙන්නෙය උඩු මාලිගේ, එසින් සිත බිහනා මගේ, ලක්තු අපෙ පිය, දෙන්න හට පෙම; සිත්ලෙසින් නමිදිනෙමු දෙන්නම.

උපුට කවිය

දුගි දත ව කප්තුරක් වැනි මෙමගෙ පිය තුම ති
 බබෙඅතව ආමි දන් බොහෝ කඩිසරයෙ ති
 සිතුලෙසට අපි දෙන්න උත්තෙ නොමව් අව ති
 නැතදතව වෙන දෙයක් සමාවෙන් කුළනෙ ති
 වවනේ— මා ගෙන්නකම නොදුන්නෙය පියමතරජානති.
 රජ වවනේ-- පවසම සවන්දෙනු පිය පුතනුවති.

රජමැති රාජගුරු කුමරු සිව් තර්ඟය (එකලතුලයෙදි)

ර- නයන වැනි මගෙ අදරපුත-සුගකන්දි මාදෙන බස අසන් කන්දි මාදෙන බස අසන්, මැතිඳුන්ගෙ කුමර සහ ගොසිඤ්=මහරු සිප් සහ මෙ ගුරුතුමනෙන් ඉගෙන එකු බොහො කඩිනමින්, (කු) බොලඳබස්දි වැලඳ මැතිනි; ඉන්න බබහැරලාකෙගේ, ඉන්න බබහැරලා කෙගේ පසුවෙන්ද ගොස් මම ඒ දෙයේ, කතර බොහො දුරනිසා සොහොයුරි සමග බබදකිනෙමි කෙසේ. (ගු) නොවෙනු දුක කිසි එතැන කුමරු සමග මායන මෙගමන්=සමගමා යන මෙගමන් සැපදෙමිත රුකබලනෙමි මෙමම පියාවෙන් බොහො දයාවෙන් මම ඉදිමි කුමරු සිත්තොවන්. ර) කිමිදපුත නුබ වෙලෙස දුක්ගෙන අබාඉන්නේ ඇයි මෙයේ; අබාඉන්නේ ඇයි මෙයේ දෙබ දෙබා මිතු සමිතින් යයේ, මෙ ගුරු